

شماره: ۴۹۱/۶۴۹۴

تاریخ: ۱۳۹۰/۰۲/۰۶

پیوست:

بسته

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان	
شماره ثبت:	۹۰-۱۱/۴۷۱-۱
تاریخ ثبت:	۹۰-۲/۶
ساعت ورود:	☐ صبح ☐ عصر

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی سازمان
ملل متحد (یونسکو) راجع به تأسیس مرکز مطالعاتی منطقه‌ای حفظ میراث فرهنگی ناملموس در
آسیای میانه و غربی تحت نظارت یونسکو (گروه ۲) که به مجلس شورای اسلامی تقدیم
گردیده بود و در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۰/۱/۳۱ مجلس عیناً به تصویب
رسیده است، به پیوست ارسال می‌گردد.

علی لاریجانی

**لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد (یونسکو) راجع به
تأسیس مرکز مطالعاتی منطقه‌ای حفظ میراث فرهنگی ناملموس
در آسیای میانه و غربی تحت نظارت یونسکو (گروه ۲)**

ماده واحده- موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد (یونسکو) راجع به تأسیس مرکز مطالعاتی منطقه‌ای حفظ میراث فرهنگی ناملموس در آسیای میانه و غربی تحت نظارت یونسکو (گروه ۲) به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره ۱- رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای هرگونه تجدیدنظر در موافقتنامه در اجرای ماده (۱۷) آن الزامی است.

تبصره ۲- ارجاع به داوری موضوع ماده (۱۹) موافقتنامه توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد (یونسکو) راجع به
تأسیس مرکز مطالعاتی منطقه‌ای حفظ میراث فرهنگی ناملموس
در آسیای میانه و غربی تحت نظارت یونسکو (گروه ۲)**

دولت جمهوری اسلامی ایران (که از این پس «دولت» نامیده می‌شود) و سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد (یونسکو)؛

با توجه به کنوانسیون حفظ میراث فرهنگی ناملموس (که از این به بعد «کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲)» خوانده می‌شود) که در سی و دومین نشست مجمع عمومی یونسکو به تصویب رسید و در آوریل سال ۲۰۰۶ میلادی (۱۳۸۵ هجری شمسی) لازم الاجراء شد؛ با در نظر گرفتن این که مجمع عمومی به دبیر کل اجازه داده است تا با دولت جمهوری اسلامی ایران موافقتنامه‌ای را مطابق پیش‌نویسی که در نشست سی و پنجم به مجمع عمومی ارائه شد منعقد نماید؛

با تمایل به تعریف شرایط حاکم بر کمک‌هایی که به مرکز یاد شده در این موافقتنامه اعطاء خواهد شد؛

به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تأسیس

دولت موافقت خواهد نمود که در خلال سالهای ۱۳۸۹-۱۳۹۰ (۲۰۱۰-۲۰۱۱)، هرگونه اقدام لازم برای تأسیس مرکز مطالعاتی منطقه‌ای حفظ میراث فرهنگی ناملموس در آسیای میانه و غربی، که از این پس «مرکز» نامیده می‌شود، را به گونه پیش‌بینی شده در این موافقتنامه در تهران (جمهوری اسلامی ایران) انجام دهد.

ماده ۲- هدف موافقتنامه

هدف این موافقتنامه، تعریف شرایط حاکم بر همکاری بین یونسکو و دولت و نیز حقوق و تعهدات ناشی از این موافقت برای طرفین است.

ماده ۳- شخصیت حقوقی

۱- مرکز، مستقل از یونسکو است.

۲- دولت باید اطمینان حاصل نماید که مرکز در عین پیوند با سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری ایران، شخصیت حقوقی مستقل دارد و در سرزمین جمهوری اسلامی ایران از استقلال عملی لازم برای انجام فعالیت‌های خود و صلاحیت‌های حقوقی در موارد زیر بهره‌مند خواهد بود:

الف) عقد قرارداد

ب) اقامه دادرسی‌های حقوقی

پ) کسب و فروش اموال منقول و غیر منقول

ماده ۴- اساسنامه

اساسنامه مرکز باید دارای مقررات زیر باشد:

الف) شخصیت حقوقی که به مرکز، به موجب قوانین ملی، صلاحیت حقوقی مستقل را اعطاء می‌کند که برای انجام وظایف آن و دریافت کمک مالی، دریافت هزینه‌ها بابت ارائه خدمات و کسب هر ابزار لازم برای کارکرد آن، ضروری است.

ب) نمایندگی یونسکو در شورای راهبردی آن.

ماده ۵- مشارکت

۱- مرکز در خدمت کشورهای عضو، اعضاء پیوسته یونسکو و سرزمینهای موضوع ماده (۳۳) کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) است که با توجه به منافع مشترکشان در اهداف مرکز، تمایل دارند با مرکز همکاری نمایند.

۲- کشورهای عضو، اعضاء پیوسته یونسکو و سرزمینهای موضوع ماده (۳۳) کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) که تمایل دارند، به گونه پیش‌بینی شده به موجب این موافقتنامه، در فعالیتهای مرکز مشارکت داشته باشند، باید اطلاعیه‌ای را به همین مضمون به مرکز ارسال نمایند. مدیر مرکز، طرفهای این موافقتنامه و سایر طرفهای مشارکت کننده را از وصول اطلاعیه مزبور مطلع خواهد کرد.

ماده ۶- اهداف و وظایف

۱- اهداف مرکز عبارت است از:

الف) ترغیب کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) و اجرای آن در آسیای میانه و غربی (که از این پس «منطقه» خوانده می‌شود)؛

ب) تقویت ظرفیتهای و همکاری در منطقه برای شناسایی، فهرست کردن، مستندسازی و مطالعه میراث فرهنگی ناملموس به منظور کمک به حفظ آن؛

پ) پیشبرد و هماهنگی مطالعات علمی و فنی با هدف توسعه، مدیریت و ارزیابی اقدامات حفاظتی برای میراث فرهنگی ناملموس موجود در منطقه؛

ت) تقویت ظرفیتها در کشورهای منطقه که عضو کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) هستند به منظور مشارکت فعال در اجرای آن در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی، به‌ویژه در ارتباط با عوامل میراث فرهنگی ناملموس مشترک در سرزمینهای بین دو یا چند کشور مربوط؛
۲- وظایف مرکز عبارت است از:

ث) ایجاد کردن و به روز نگه داشتن سامانه اطلاعات خودکار ثبت و ارتباط با مؤسسات دولتی و غیردولتی، تحقیقاتی، آموزشی و اطلاعاتی، سازمانهای اجتماعی و متخصصان دخیل در حفظ میراث فرهنگی ناملموس در کشورهای منطقه که تمایل خود را برای همکاری با مرکز ابراز داشته‌اند؛

ج) جمع‌آوری و اشاعه اطلاعات در مورد اقدامات حقوقی، اداری، مالی و غیره توسط کشورهای که با مرکز در زمینه حفظ میراث فرهنگی ناملموس موجود در قلمروی خود مشارکت می‌کنند؛

چ) جمع‌آوری و اشاعه اطلاعات در مورد فعالیتهای حفاظتی در حال انجام در کشورهای که با مرکز همکاری می‌کنند؛

ح) سازماندهی کارگاهها و فرامایی‌هایی به‌منظور توسعه روشهای تحقیقاتی و پیشبرد مطالعات در ارتباط با حفظ میراث فرهنگی ناملموس همانطور که در ماده (۱۳) کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) آمده است، از جمله مطالعات مرتبط با توسعه گردشگری با رعایت احترام به مراسم آیینی حاکم بر دسترسی به میراث مزبور و عدم لطمه به تداوم میراث ناملموس؛

خ) سازماندهی کارگاهها و هم‌اندیشی‌هایی به‌منظور شناسایی و ارتقاء حسن انجام اقدامات حفاظتی و کمک به آن دسته از کشورهای عضو کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) که برای ظرفیت‌سازی خود برای آماده‌سازی پرونده‌ها جهت ارائه چنین اقداماتی به کارگروه بین‌دولتی حفظ میراث فرهنگی ناملموس - که به‌موجب کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) تأسیس شده است (و از این پس «کارگروه بین‌دولتی» خوانده می‌شود)

- برای انتخاب و انتشار اطلاعات بعدی به همان صورت که در ماده (۱۸) کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) پیش‌بینی شده است، با مرکز همکاری می‌کنند؛

د) ضمن حفظ شبکه‌ای از نمایندگان اجتماعات فرهنگی، هماهنگی فعالیتهایی با هدف افزایش آگاهی و ظرفیت سازی در میان صاحبان و متخصصان میراث فرهنگی ناملموس به موجب دستورالعمل‌های اجرایی مربوط به اجرای کنوانسیون به گونه‌ای که به آنها اجازه دهد تا در چهارچوب مواد (۲)، (۱۱) و (۱۵) کنوانسیون برای شناسایی، فهرست کردن و مدیریت میراث فرهنگی ناملموس خود مشارکت فعالانه داشته باشند؛

ذ) سازماندهی کارگاهها و هم‌اندیشی‌هایی با تمرکز بر ظرفیت سازی در کشورهای عضو کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) عضو مرکز، به منظور تهیه پیش‌نویس پرونده‌های نامزدی برای ثبت در هر دو فهرست کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) و تهیه پیش‌نویس درخواستها و گزارشها برای ارائه به کارگروه بین‌دولتی به‌ویژه در خصوص عوامل میراث فرهنگی ناملموس مشترک بین سرزمینهای دو یا چند کشور که با مرکز همکاری می‌کنند.

ر) همکاری و تبادل اطلاعات با دیگر مراکز گروه (۲) که در زمینه حفظ میراث فرهنگی ناملموس در آسیا و خارج از آن فعال هستند؛

ز) اطلاع‌رسانی به کارگروه بین‌دولتی و دبیرخانه کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) در مورد فعالیتهای مرتبط در منطقه و کمک به اجرای کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) در صورت اقتضاء

ماده ۷- شورای راهبردی

۱- شورای راهبردی، هدایت و نظارت بر مرکز را به عهده دارد و دوره تصدی آن هر چهار سال یکبار تجدید می‌شود و اعضاء آن عبارتند از:

الف) نماینده سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری؛

ب) نماینده دو کشور عضو که طبق مفاد بند (۲) ماده (۵) فوق، اطلاعیه‌ای را ارسال کرده‌اند؛

پ) نماینده کمیسیون ملی یونسکو ایران؛

ت) نماینده دبیر کل یونسکو؛

ث) سه نفر متخصص در زمینه میراث فرهنگی ناملموس.

۲- شورای راهبردی موارد زیر را انجام خواهد داد:

الف) تصویب راهبردها و برنامه‌های میان مدت و بلند مدت مرکز؛

ب) تصویب برنامه کاری و بودجه سالانه مرکز، از جمله جدول کارمندان؛

پ) بررسی گزارشهای سالانه‌ای که توسط رئیس مرکز ارائه می‌شود؛

ت) وضع قواعد و مقررات و تعیین رویه‌های مالی، اداری و مدیریت کارکنان

مرکز؛

ث) انتخاب اعضاء هیأت اجرائی مرکز و انتصاب مدیر مرکز؛

ج) با در نظر گرفتن موافقتنامه‌های موجود و آتی بین کشورها و مؤسسات،

تصمیم‌گیری در ارتباط با مشارکت سازمانهای بین دولتی منطقه‌ای و سازمان های

بین‌المللی در کار مرکز

۳- شورای راهبردی دست کم سالی یکبار در فواصل زمانی منظمی نشستهای

عادی خود را برگزار خواهد کرد و در صورت فراخوان رئیس آن بنا به ابتکار وی یا

درخواست دبیرکل یونسکو یا دو سوم اعضاء آن، نشست فوق‌العاده را برگزار خواهد

نمود.

۴- شورای راهبردی، آئین کار خود را تعیین خواهد نمود. برای اولین نشست،

رویه مربوط توسط دولت و یونسکو وضع خواهد شد.

ماده ۸- هیأت اجرائی

۱- به منظور تضمین انجام کار مؤثر مرکز در فواصل بین نشستها،

کمیته اجرائی دائمی موارد زیر را انجام خواهد داد.

الف) نظارت بر اجرای برنامه‌ها و فعالیتهای مرکز

ب) ارائه توصیه‌هایی در مورد راهبردها و برنامه‌های میان مدت و بلند مدت مرکز به شورای راهبردی

۲- هیأت اجرایی سالی دو بار تشکیل جلسه خواهد داد و آئین کار خود را تصویب خواهد کرد.

ماده ۹- دبیرخانه

۱- دبیرخانه مرکز شامل مدیر و تعداد کارکنان لازم برای انجام صحیح کارهای مرکز خواهد بود.

۲- تصمیمات مرتبط با ساختار و منابع انسانی دبیرخانه توسط شورای راهبردی اتخاذ خواهد شد.

۳- شورای راهبردی، مدیر دبیرخانه را که باید دارای موقعیت علمی و سابقه حرفه‌ای شناخته شده‌ای در حوزه میراث فرهنگی ناملموس باشد، منصوب خواهد کرد.

ماده ۱۰- کمک یونسکو

۱- یونسکو کمکهایی را در قالب کمکهای فنی برای فعالیتهای مرکز، طبق نیت و اهداف راهبردی یونسکو اعطاء خواهد نمود.

۲- یونسکو تعهد می‌کند که:

الف) در حوزه‌های تخصصی مرکز کمکهای تخصصی را ارائه دهد؛

ب) مرکز را در برنامه‌های متعددی که اجراء می‌کند و مشارکت مرکز در آنها برای اهداف یونسکو و همچنین مرکز مفید به نظر می‌رسد، وارد نماید؛

پ) در صورت اقتضاء، تبادل موقت کارکنان را انجام دهد که به موجب آن کارکنان مورد نظر از حقوق بگیران سازمانهای اعزام کننده باقی خواهند ماند.

ت) به مرکز اطلاعات مرتبط با برنامه‌های خود در مورد میراث فرهنگی ناملموس را ارائه دهد.

۳- کمکهایی که در موارد فوق‌الذکر نام برده شدند فقط در مواردی که در چهارچوب مقررات برنامه‌ها و بودجه یونسکو قرار می‌گیرند ارائه خواهند شد.

ماده ۱۱- کمک دولت

در قانون بودجه سالانه ملی جمهوری اسلامی ایران، بودجه جداگانه‌ای برای مرکز در نظر گرفته خواهد شد. دولت به واسطه سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری تمام منابع اعم از نقدی یا غیر نقدی را که برای اداره و کارکرد صحیح مرکز از جمله منابعی را که برای کارکنان مرکز، اماکن آن، سازماندهی فعالیتهای مرکز و برگزاری نشستهای شورای راهبردی و هیأت اجرائی مورد نیاز است، فراهم خواهد نمود. برای سالهای ابتدائی مبلغی معادل (۵۰۰,۰۰۰) دلار (آمریکا) به‌طور سالانه تخصیص داده خواهد شد.

ماده ۱۲- مسؤلیت

از آنجا که مرکز از نظر حقوقی از یونسکو مستقل است، لذا یونسکو از لحاظ حقوقی در قبال آن پاسخگو نیست و هیچ‌گونه مسؤلیتی اعم از مالی و غیره را بر عهده نخواهد داشت مگر آن که در مفاد این موافقتنامه به‌طور صریح ذکر شده باشد.

ماده ۱۳- ارزیابی

۱- یونسکو می‌تواند هر زمان فعالیتهای مرکز را برای بررسی موارد زیر مورد ارزیابی قرار دهد:

الف) آیا مرکز کمک مهمی به اهداف راهبردی یونسکو می‌کند؛

ب) آیا فعالیتهایی که به طور فعال توسط مرکز دنبال می‌شوند در تطابق با مواردی است که در این موافقتنامه مندرج است.

۲- یونسکو تعهد می‌کند که در اسرع وقت گزارشی از ارزیابی را به دولت ارائه دهد.

۳- در پی نتایج ارزیابی، هر یک از طرفهای متعاقد حق درخواست بازنگری مفاد موافقتنامه یا فسخ آن را به‌گونه‌ای که در مواد (۱۷) و (۱۸) درج شده است را دارد. طرفهای متعاقد توافق می‌کنند تمامی تلاش خود را برای رفع هرگونه مشکلی که در ارزیابی مشخص شده است، پیش از اعمال حق فسخ انجام دهند.

ماده ۱۴- استفاده از نام و آرم یونسکو

۱- مرکز می‌تواند وابستگی خود را به یونسکو اعلام کند. بنابراین ممکن است بعد از عنوان خود از عبارت «تحت نظارت یونسکو» استفاد کند.

۲- مرکز مجاز است مطابق با شرایطی که نهادهای راهبردی یونسکو وضع می‌کنند از آرم یونسکو یا نسخه‌ای از آن در سربرگ کاغذی یا اسناد خود استفاده کند به محض آن‌که قواعد مربوط به استفاده از آرم کنوانسیون ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) وضع گردد، مرکز می‌تواند خواستار اجازه استفاده از آن آرم در ترکیب با آرم یونسکو گردد.

ماده ۱۵- اجرائی شدن

این موافقتنامه با انجام تشریفات لازم به موجب قوانین داخلی جمهوری اسلامی ایران و مقررات داخلی یونسکو لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۶- مدت

این موافقتنامه برای یک دوره شش‌ساله از زمان لازم‌الاجراء شدن آن منعقد می‌شود و جز در صورتی که به طور صریح توسط هر یک از طرفها به گونه پیش‌بینی شده در ماده (۱۸) فسخ شود، تمدید شده تلقی خواهد شد.

ماده ۱۷- تجدید نظر

این موافقتنامه می‌تواند با رضایت دولت و یونسکو مورد تجدید نظر قرار گیرد.

ماده ۱۸- فسخ

۱- هر یک از طرفهای متعاقد مجاز خواهد بود این موافقتنامه را اصلاح نماید. در هر حال طرفها تعهد می‌کنند هر اختلافی را که بین آنها بروز می‌کند، طبق ماده (۱۹) حل و فصل نمایند و تمامی تلاش خود را به‌کار خواهند بست تا از فسخ آن پرهیز شود.
۲- فسخ، شصت روز پس از وصول اطلاعیه ارسال یک طرف متعاقد به طرف دیگر نافذ خواهد شد.

ماده ۱۹- حل و فصل اختلافات

۱- هرگونه اختلاف بین یونسکو و دولت در مورد تفسیر یا اجرای این موافقتنامه، چنانچه از طریق مذاکره یا هر روش مناسب دیگری که مورد توافق طرفها است، حل و فصل نشود، برای تصمیم گیری نهایی به دیوان داوری متشکل از سه عضو - یکی منصوب از طرف دولت، دیگری منصوب از طرف دبیرکل یونسکو و سومی که دیوان را ریاست خواهد کرد توسط دو عضو دیگر انتخاب می شود- ارجاع خواهد شد. چنانچه دو داور نتوانند در مورد انتخاب نفر سوم به توافق برسند، انتصاب توسط رئیس دیوان بین المللی دادگستری انجام خواهد شد.

۲- رأی دیوان قطعی خواهد بود.

برای گواهی مراتب بالا، امضاء کنندگان زیر این موافقتنامه را امضاء کرده اند.

این موافقتنامه در دو نسخه به زبان انگلیسی تنظیم گردیده است.

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

حمید بقایی

معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان

میراث فرهنگی،

صنایع دستی و گردشگری

از طرف

سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی

سازمان ملل متحد (یونسکو)

ایرینا بوکوا

مدیرکل

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل نوزده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سی و یکم فروردین ماه یکهزار و سیصد و نود مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. /ن

علی لاریجانی